

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1082/2025
15.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирољуб Стевановић адвокат из ..., против туженог „Delhaize Србија“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Милош Радојевић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3456/23 од 23.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 15.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3456/23 од 23.09.2024. године у другом и трећем ставу изреке, тако што **СЕ ПОНИШТАВА** решење туженог бр. .. од 19.11.2019. године о отказу тужиоцевог уговора о раду и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени да врати тужиоца на рад - на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима у року од осам дана од достављања преписа пресуде, и **ОДБИЈА** захтев туженог за накнаду трошкова поступка у износу од 345.375,00 динара са затезном каматом од извршностои пресуде до исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова целокупног поступка исплати тужиоцу износ од 408.240,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде, са затезном каматом на износ од 358.740,00 динара почев од извршности пресуде до исплате.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3456/23 од 23.09.2024. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Крушевцу П1 275/22 од 25.07.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи решење туженог број .. од 19.11.2019. године о отказу његовог уговора о раду и да се наложи туженом да га врати на рад, на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженом износ од 345.375,00 динара са затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да је тужиочева ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревидента да је због недостатака у заступању туженог од стране пуномоћника - адвоката Сретена Радовановића, учињена битна повреда одредаба парничног поступка, јер је заступање од стране означеног адвоката тужени накнадно одобрио.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу уговора о раду од 15.05.2012. године и накнадно закључених анекса тог уговора обављао послове пословође - рачунополагача у малопродајном објекту туженог у Тужиочев уговор о раду отказан је решењем туженог од 19.11.2019. године из разлога предвиђеног чланом 197. став 2. тачка 5. Закона о раду и чланом 52. став 2. тачка 2. у вези члана 51. и 53. став 1. тачка 6. колективног уговора туженог - повреде радне обавезе учињене злоупотребом положаја у периоду од 15.06. до 20.06.2015. године. Решење о отказу уговора о раду донео је ББ, на основу овлашћења од 29.05.2019. године које му је издала ВВ уз супотпис ГГ. У Агенцији за привредне регистре уписано је да је законски заступник туженог његов директор, дански држављанин Jasper Gronegart Lauricent, чије је овлашћење за заступање ограничено супотписом, уз заједнички потпис са једним лицем овлашћеним за заступање или ГГ. Остали уписани заступници туженог су руска држављанка ВВ, ДД, белгијски држављанин ЂЂ, чије је овлашћење за заступање ограничено супотписом директора или другог заступника друштва или ГГ.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је закључио да је побијано решење донело овлашћено лице из члана 192. Закона о раду и да је тужиоцу основано отказан уговор о раду због учињене повреде радне обавезе предвиђене општим актом туженог, што је разлог за отказ уговора о раду предвиђеног чланом 197. став 2. тачка 5. наведеног закона.

По оцени Врховног суда, основани су наводи ревидента да је нижестепени суд у овом спору погрешно применио материјално право.

Одредбом члана 192. став 1. тачка 1. Закона о раду прописано је да о правима, обавезама и одговорностима из радног односа у правном лицу одлучује надлежни орган код послодавца, односно лице утврђено законом или општим актом послодавца, или лице које они овласте. Према ставу 2. те одредбе, овлашћење из става 1. тог члана даје се у писаном облику.

Оснивачким актом туженог привредног друштва од 24.04.2017. године предвиђено је да тужени има једног директора кога именује и разрешава члан друштва својом одлуком (члан 14. став 1), са овлашћењем да заступа друштво и води послове друштва у складу са одлукама члана друштва, том одлуком и законом; утврђује

предлог пословног плана; спроводи одлуке члана друштва; закључује уговоре о кредиту и одлучује о свим осталим питањима и води све послове који нису у надлежности члана друштва (члан 15). Према члану 17. став 1. и 2. означеног акта, друштво у унутрашњем и спољном трговинском промету заступају, уз заједнички потпис директор и једно од лица овлашћених за заступање друштва, директор и једно од лица одређених од стране члана друштва, два лица овлашћена за заступање друштва и једно од лица овлашћених заступање друштва и једно од лица одређених од стране члана друштва, која у складу са предвиђеним ограничењима у заступању могу дати другом лицу писано пуномоћје за закључење одређених врста уговора или заступање друштва у одређеним правним пословима.

Одредбом члана 63. колективног уговора туженог од 23.08.2017. године уређен је поступак у случају отказа због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, односно таквог понашања запосленог да не може да настави рад код послодавца. Према ставу 7. те Одредбе, директор и лице које он овласти, на основу утврђеног чињеничног стања доноси решење о отказу уговора о раду, водећи рачуна о роковима за давање отказа.

Следствено изложеном, директор туженог одлучује о отказу уговора о раду запосленог због повреде радне обавезе, односно радне дисциплине, а он може овластити друго лице за одлучивање о томе, давањем писаног овлашћења. Оспорено решење о отказу тужиоцевог уговора о раду донео је ББ, на основу писаног овлашћења које су му дали ВВ, уз супотпис ГГ. Према подацима из регистра Агенције за привредне регистре, потписник пуномоћја ВВ није била директор туженог, већ лице које спада у групу осталих заступника који туженог заступају у унутрашњем и спољном трговинском промету, сагласно члану 17. став 1. и 2. Оснивачког акта туженог, уз супотпис директора или другог заступника друштва или ГГ. Не постоји овлашћење које је директор туженог, сагласно члану 63. став 7. колективног уговора туженог, овластио ББ да може донети решење о отказу тужиоцевог уговора о раду.

Из тих разлога, по становишту ревизијског суда, побијано решење о отказу уговора о раду није донело овлашћено лице у смислу члана 192. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о раду, због чега је оно незаконито.

С тога је, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке,

Одлука о трошковима целокупног поступка, садржана у другом ставу изреке, донета је на основу члана 165. став 2. у вези члана 153. став 1. и 154. ЗПП. Тужоцу су досуђени трошкови који су били нужни за вођење парнице - за састав тужбе и два поднеска у износу од 24.750,00 динара и ревизије у износу од 49.500,00 динара; заступања на осам одржаних рочишта у износу од по 29.250,00 динара и два неодржана рочишта у износу од по 16.875,00 динара, трошкове превоза пуномоћника у износу од 12.420,00 динара и трошкове његовог одсуства из канцеларије у износу од 4.500,00 динара, односно у укупном износу од 408.240,00 динара. На део досуђених трошкова у износу до 358.740,00 динара, насталих у поступку пред првостепеним и другостепеним судом, тужиоцу је на његов захтев из поднеска - трошковника од 22.09.2024. године досуђена застезна камата од извршности пресуде до исплате, сходно члану 324. став . у вези члана 377. став 1. Закона о облигационим односима.

Председник већа - судија

Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић